

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iunie 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

juducând în ședință fără participarea părților recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de către avocatul Elena Stănilă în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Volog Iulian xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.03.2016-27.06.2017;

instanța de apel: 17.07.2017-26.02.2018;

instanța de recurs: 07.05.2018-19.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 27 iunie 2017, Volog Iulian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Instanța de fond a constatat că, la 18 iunie 2015, aproximativ la ora 23.00, Volog Iulian fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se într-o casă din s. xxxx, r-nul xxxx, urmărind scopul de a intra în raport sexual forțat cu xxxx, amenințând-o cu aplicarea violenței, i-a înfrânt rezistența opusă și a întreținut cu ea, contrar voinței ei, un raport sexual în formă naturală.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile lui Volog Iulian au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică *violul, raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Iulian Volog să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin.(2) lit. b) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumulul

parțial al pedepsei stabilite cu pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor judiciare în valoare de 3614 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatului, instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, inculpatul nu cunoștea cu certitudine vârsta minoră a părții vătămate, xxxx și acuzarea nu a prezentat probe convingătoare în acest sens, bazându-se exclusiv pe declarațiile lui Iulian Volog, depuse în cadrul ședinței de judecată, însă, declarațiile inculpatului sunt combătute prin declarațiile consecvente ale părții vătămate, care au fost date atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată, conform cărora ea de mai multe ori i-a comunicat lui Iulian Volog că are vârsta de 14 ani și el cunoștea cu certitudine aceasta și mai mult ca atât, conform raportului de expertiză medico-legală nr.731 din 06 noiembrie 2015, minora xxxx, născută în anul xxxx, în baza datelor anamnezei speciale, antropometrice, dezvoltarea caracterelor sexuale secundare, corespunde vârstei de 14 ani, ceea ce demonstrează că cel puțin vizual Iulian Volog nu putea să nu-și dea seama că partea vătămată nu a împlinit vârsta de 18 ani;

- sentința instanței de fond este neîntemeiată și în partea stabilirii pedepsei, neluându-se în considerație aplicarea art.84 alin.(4) Cod penal, fără cumularea pedepsei stabilite cu pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016 în baza art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, care a rămas definitivă la data pronunțării și pedeapsa stabilită în baza acesteia urma să fie cumulată cu pedeapsa pentru comiterea violului;

- instanța de judecată a refuzat în mod tacit solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare în costul statului de la inculpat, fără a indica motivul refuzului, cu toate că la materialele dosarului fiind anexată informația, prin care se confirmă că, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză cheltuielile constituie 3614 lei.

3.1. Nefiind de-acord cu sentința, avocatul Mariana Turculeț în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că:

- la adoptarea soluției sale instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu a avut loc raport sexual forțat cu Volog Iulian, dar benevol, iar motivul pentru care aceasta a menționat că a fost un raport sexual forțat, a fost pentru că îi era rușine de părinții săi. Totodată, reprezentantul legal al părții vătămate, Radu Valentina a declarat că, fiica sa, xxxx i-a comunicat că raportul sexual a avut loc benevol și faptul că Volog Iulian i-a aplicat o palmă, a fost spus ca să se apere de ea, deoarece știa că o va certa, or, aceste circumstanțe sunt demonstrate și prin raportul de expertiză medico-legal nr. 374 din 19 iunie 2015, conform căruia la xxxx, la ziua examinării, membrana

himenului este intactă;

- probe ce ar confirma că, partea vătămată a fost amenințată de aplicare a forței asupra sa, cu scopul de a înfrânge rezistența și de a o forța să întrețină cu făptuitorul relații sexuale, nu au fost prezentate și prin urmare, organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit obligațiunea sa, prevăzută de art. 96 Cod de procedură penală, cea de a stabili în cadrul urmăririi penale faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

3.2. Împotriva sentinței a depus apel și avocatul Elena Stănilă în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare.

În susținerea opiniei sale, apărarea a invocat că, probe concludente și pertinente, care să demonstreze pe deplin vinovăția lui Volog Iulian nu au fost acumulate. Instanța de judecată a motivat sentința de condamnare cu alte probe indirecte la caz, în detrimentul probatoriului direct, administrat în instanță, așa cum însăși partea vătămată xxxx a declarat instanței că raportul sexual cu Volog Iulian a fost unul benevol, iar alte probe concludente, care să demonstreze contrariul, în sensul unui raport sexual forțat nu au fost administrate, iar aceste declarații confirmă pe deplin declarațiile lui Volog Iulian, care de altfel instanța le-a apreciat critic.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul judiciar a conchis, că instanța de fond examinând cauza, a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a dat apreciere probelor administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ceea ce a dus la pronunțarea unei hotărâri corecte de condamnare a inculpatului Volog Iulian în baza art. 171 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, între acțiunile inculpatului și constatările stabilite în rezultatul examinării medicale a părții vătămate, există legătură causală directă și astfel, xxxx a fost violată în formă naturală, prin constrângere psihică de Volog Iulian, iar acțiunile acestuia i-au cauzat părții vătămate suferințe psihice. Or, Volog Iulian a profitat de faptul, că victima se afla împreună cu el într-o casă pustie, în localitate necunoscută, noaptea și, înfrângându-i rezistența prin constrângerea psihică, precum că o va duce acasă mai târziu, că totul va fi bine, nu-i permitea să iasă din casă, a trântit-o pe pat și a întreținut raport sexual contrar voinței părții vătămate.

Colegiul a menționat că, cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia se dovedește prin documentele procesuale anexate la dosar, cercetate în ședința primei instanțe și verificate în ședința instanței de apel.

Colegiul judiciar a apreciat critic argumentele procurorului, precum că instanța de fond neîntemeiat a considerat că nu s-a confirmat faptul că inculpatul cunoștea cu

certitudine despre vârstă minoră a părții vătămate și s-a bazat exclusiv pe declarațiile lui depuse în cadrul ședinței de judecată, conform cărora partea vătămată i-a declarat că are 18-19 ani și pe rețelele de socializare în datele de anchetă a părții vătămate era indicată vârstă de 18 ani. Or, procurorul în susținerea învinuirii a prezentat depozițiile părții vătămate, care a declarat că a spus inculpatului că are vârsta de 14 ani, însă nu a concretizat momentul când aceasta i-a spus inculpatului despre vârsta sa, înainte sau după producerea acțiunilor incriminate.

De asemenea, în opinia instanței, reieșind din declarațiile date de partea vătămată în ședința instanței de fond, ultima a declarat că pe rețelele de socializare în datele personale nu era indicat ce vârstă are. În procesul verbal de confruntare din 03 septembrie 2015, între xxxx și Volog Iulian, la întrebarea avocatului Mariana Turculeț, partea vătămată a declarat că: *„atunci când discuta cu inculpatul pe rețeaua de socializare „Odnoklasniki” nu avea indicată vârsta”*.

Astfel, ca urmare, reieșind din volumul probelor acuzării vizavi de învinuirea adusă inculpatului și cele stabilite în cadrul judecării cauzei penale, Colegiul judiciar a considerat că, instanța de fond corect a constatat că învinuirea adusă de procuror nu a fost probată întru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal. Mai mult ca atât, s-a constatat că, partea vătămată și inculpatul nu sunt originari și locuitori ai unei localități, până în ziua incidentului discutau pe rețelele de socializare, unde nu era indicată vârsta părții vătămate, fapt confirmat de cea din urmă.

Instanța de apel a respins argumentul procurorului, precum că instanța a stabilit pedeapsa inculpatului fără aplicarea art.84 alin.(4) Cod penal, deoarece atât în cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel acuzarea nu a prezentat instanței careva dovezi în acest sens, adică decizia Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016 privind condamnarea lui Volog Iulian în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Colegiul a respins și solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 3614 lei, suportată în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală nr.374 din 19 iunie 2015, nr.375 din 19 iunie 2015, nr.475 din 09 iulie 2015, nr.477 din 07 iulie 2015, nr.476 din 07 iulie 2015, nr.867a - 2015 din 15 octombrie 2015 și nr.731 din 06 noiembrie 2015, deoarece în conformitate cu art. 143 alin. (1) pct. 2), 5) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale; stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată. Alin. (2) al aceluiași articol indică, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

De asemenea, Colegiul judiciar a considerat nefondate apelurile declarate de

către avocații Mariana Turculeț și Elena Stănilă în numele inculpatului, deoarece poziția părții apărării și a inculpatului este îndreptată spre a denatura evenimentele ce au avut loc la 18 iunie 2015 și faptul că raportul sexual între inculpat și partea vătămată a fost forțat, astfel încercând de a se apăra și a se eschiva de la pedeapsa penală.

Instanța de apel a reținut că, a fost dovedit cu certitudine, că xxxx era în imposibilitate de a-și exprima voința și a opune rezistență inculpatului, deoarece el era de asupra ei, se aflau în casă părăsită, Volog Iulian închizând ușa la clenci, i-a spus să nu strige că nu o va auzi nimeni, i-a închis gura cu mâna, când a dorit să plece a tras-o de păr și i-a aplicat și o palmă peste față. Aceste fapte se confirmă și prin declarațiile martorilor Diacenco Valeria, Mititelu Ion și Movilă Andrei, care au declarat că xxxx la telefon le-a solicitat ajutor, comunicându-le că se află în s. xxxx, r-nul xxxx cu un băiat Iulian, care nu-i dă voie să plece.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului Volog Iulian se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute art. 171 alin.(1) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta, în condițiile în care sunt suficiente probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția lui, nu poate fi adoptată o sentință de achitare.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pe motiv că:

- instanța de judecată eronat a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, deoarece reieșind din probele cercetate rezultă că Volog Iulian cunoștea cu certitudine despre vârsta minoră a părții vătămate, iar cea din urmă, pe parcursul procesului penal a declarat că atât timp cât se afla în casa necunoscută cu inculpatul, i-a spus acestuia că are vârsta de 14 ani, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 731 din 06 noiembrie 2015, în baza datelor anamnezei speciale, antropometrice, dezvoltarea caracterelor sexuale secundare, minora xxxx corespunde vârstei de 14 ani;

- în instanța de apel, în cadrul ședinței de judecată din 26.02.2018 a fost prezentată copia deciziei Curții de Apel Cahul din 25.01.2018 și prin urmare, în privința inculpatului urma a fi aplicat art. 84 alin. (4) Cod penal, adică prin cumularea pedepsei stabilite cu pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25.01.2018 în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, care a rămas definitivă la data pronunțării;

- în sentința instanței de fond și în dispozitivul deciziei instanței de apel lipsește soluția privind cheltuielile judiciare, or, cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului, iar simpla soluție de respingere a cerinței procurorului nu este o motivare legală.

5.1. Recurs ordinar a depus și avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece partea vătămată a declarat că raportul sexual cu Volog Iulian a fost unul benevol, iar alte probe care să demonstreze contrariul nu au fost administrate.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, consideră că recursurile urmează a fi admise, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

Instanța de recurs consideră că decizia instanței de apel este afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.*

Colegiul penal lărgit menționează că, conform actului de învinuire inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(2) lit.b) Cod penal și instanța de fond, recalificând acțiunile lui Volog Iulian, conform dispozitivului sentinței, l-a recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin. (1) Cod penal. Potrivit deciziei, instanța de apel a respins apelurile procurorului și a avocaților declarate în numele inculpatului și a menținut sentința motivând că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind condamnarea lui Volog Iulian în baza art.171 alin. (1) Cod penal.

La baza soluției de recalificare a acțiunilor inculpatului și de excludere a circumstanței agravante prevăzute la lit. b), alin. (2) al articolului incriminat, instanțele de judecată au invocat că, inculpatul nu cunoștea vârsta părții vătămate, iar procurorul nu a prezentat probe concludente și pertinente, care ar confirma perioada când partea vătămată a spus inculpatului despre vârsta sa.

Reieșind din argumentele instanțelor inferioare în coraport cu materialele cauzei, instanța precizează că, în urma judecării cauzei atât prima instanță, cât și instanța de apel au pus la baza concluziei probe prezentate de partea acuzării, inclusiv și raportul de expertiză medico-legală nr. 731 din 04.01.2015, potrivit căruia conform datelor amneziei speciale, antropometrice, dezvoltarea caracterelor sexuale secundare, minora corespunde vârstei de 14 ani (f.d. 129, vol. I), precum și copia certificatului de naștere pe numele xxxx, care confirmă că este născută la xxxx (f.d. 14, vol. I).

Cele relatate, semnalează de fapt o contradicție în motivarea soluției de recalificare a acțiunilor inculpatului, deoarece pe de o parte se indică că nu a fost confirmat faptul că inculpatul cunoștea vârsta părții vătămate, iar pe de altă parte, la baza soluției se face trimitere anume la probele care demonstrează că, partea vătămată xxxx avea vârsta de 14 ani și mai mult ca atât, întru argumentarea concluziei sale instanța de apel invocă și declarațiile părții vătămate, care confirmă existența raportului sexual forțat, luând în considerație doar că pe rețele de socializare la statut nu era indicată vârsta ei și inculpatul nu avea de unde să știe cu exactitate, însă omite a se expune și asupra faptului că, cea din urmă pe tot parcursul procesului penal declară consecvent că, în timp ce se afla în acea casă necunoscută ea i-a spus lui Volog Iulian că are vârsta de 14 ani.

În context, Colegiul reține că, la o nouă rejudecare instanța de apel urmează să descrie argumentat dacă inculpatul, în mod întemeiat, nu cunoștea că victima nu a atins majoratul, or, pentru violul săvârșit cu buna-știință asupra unui minor care trebuie să aibă vârsta între 14 și 18 ani, făptuitorul trebuie să aibă certitudinea privind vârsta acesteia, din maniera de conduită a acesteia, din aspectul ei exterior sau din alte surse.

Subsidiar, instanța menționează că, instanța de apel urmează a-și întemeia propria concluzie în raport cu materialele cauzei prezentate atât de partea acuzării cât și de partea apărării, ca într-un final să adopte o soluție întemeiată și legală.

Un alt motiv care stă la baza soluției de casare a deciziei recurate este faptul că, odată ce instanța de apel a menținut soluția primei instanțe, reiese că aceasta și-a manifestat acordul și cu pedeapsa aplicată inculpatului, fără a-și expune opinia asupra solicitării invocate de procuror în apelul declarat, precum că la stabilirea pedepsei în privința lui Volog Iulian urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, cu toate că, reieșind din materialele cauzei și anume, conform procesului-verbal din 26.02.2018, dată la care a fost pronunțat și dispozitivul deciziei în cauză, în cadrul ședinței de judecată, procurorul a prezentat instanței de apel copia dispozitivului deciziei Curții de Apel Cahul din 25.01.2018, conform căruia Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal (f.d. 179, vol. II).

Astfel, reiese că instanța de apel a omis a se expune asupra faptului dacă cazul dat cade sub incidența prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal în coraport cu cele prezentate de către procuror și în consecință, circumstanțele expuse atestă că instanța de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Rezultând din contextul celor descrise supra, decizia atacată urmează a fi casată, iar la o nouă rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor indicate în apeluri, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 6 a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre motivată, bazată pe prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de către avocatul Elena Stănilă în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Volog Iulian și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 24 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun